

BAŞLANGIÇ DÜZEYİ BAĞLAMA ÖĞRENİMİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLER

Uğur GÖKTAŞ¹¹

GİRİŞ

İnsanoğlu, çevresiyle iletişim içerisinde olmayı bir yaşam biçimi olarak sürdürme gelmiş bir canlıdır. Bu durum, insanoğlunu hissettiği duygu ve düşünceleri ifade etme ve aktarmada çeşitli yollar izlemeye sevk etmiştir. Duygu ve düşüncelerimizin en güzel ifade biçimlerinden biri olan sanat eserleri de, bu istekle vücut bulan şaheserlerdir. Müzik, resim, şiir ve heykel gibi sanat dalları bunlardan bazılarıdır. Zaman içerisinde ortaya çıkan sanatsal ifade biçimleri, milletlerin öz kimliğini yansıtır hale dönüşmüştür. Bu anlamda Türk halk müziği de, milli kimlik ve kültürümüzü yansıtan müziksel bir ifade biçimi olarak gelişimini sürdürmüştür.

Türk halk müziği hemen her yönü ile (melodik, ritmik, içerik, organolojik vb.) oldukça zengin bir yapıya sahiptir. Sanat kaygısından uzak ve içten gelen bir serzenişle üretilmesi bu zenginlikte önemli bir paya sahiptir. GTHM'de özellikle kullanılan çalgı çeşitliliği yönü itibarı ile hemen her tür çalgı grubundan faydalanılmıştır. Buna rağmen özellikle birkaç çalgı çeşidinin Türk halk müziğimizde daha da ön sıralarda kendine yer bulduğu da bir gerçektir. Bağlama ailesini oluşturan çalgılar da işte bu sıralamanın en ön sırada olanlarıdır.

¹¹ İnönü Üniversitesi, Devlet Konservatuvarı, Müzik Bölümü, Email: ugur.goktas@inonu.edu.tr

- Usta-çırak ilişkisi ile öğrenilen bağlama icrasının yanı sıra, notaya dayalı bilimsel (metodolojik) kaynaklardan da faydalanılması,
- İnternet destekli bağlama eğitimine yönelik katkı sağlayacak video ve ses kayıtlarından teknolojinin de verdiği imkânlar dâhilinde (tekrar edebilme, yavaşlatma vb.) faydalanılması önerilmektedir.

4. KAYNAKÇA

Açın, C. (1994). Enstruman Bilimi (Organoloji). İstanbul, Yenidoğan Basımevi Ltd. Şti.

Altuğ, Nevzat (1997). Müzik Eğitiminde Metot ve Yöntem, 1. Türk Müziği Sempozyumu, Balıkesir, Taner Ofset.

Ataman, S. Y. (1970). Bağlamacılık ve Bağlama Geleneği, Musiki Mecmuası Aylık Müzikoloji Dergisi, No 10. İstanbul, Yörük Matbaası.

Demirsipahi, C. (1975). Türk Halk Oyunları, Ankara, Türkiye İş Bankası Yayınları.

Haşhaş, S. (2013). Bağlama Eğitiminde Bağlama Tutuş, Mızrap (Tezene) Tutuş-Vuruş Yönelerinin Yeri ve Önemi Üzerine Bir İnceleme, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müzik Anabilim Dalı.

Haşhaş, S. (2017). Uzun Sap Bağlama Metodu (Bozuk Düzeni). Ankara, Gece Kitaplığı.

Haşhaş, S. İmik, Ü. Aydoğdu, C. (2015). Arguvan Örneklemine “Dede Sazı”nın Organolojisi ve İcra Özellikleri, CÜ Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 39, Sayı: 1, s. 170.

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2014). Çalgı Kalitesinin Performans ve Başarıya Etkilerine Yönelik Görüşler “Bağlama Örneği”, İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi, Cilt 4, Sayı 9, s. 59-68.

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2015). Türkiye’de Müzisyen Olmak, Ankara, Gece Kitaplığı Yayın Evi

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2016). “Medya Araçlarının Bağlama Sazının Öğreniminde Kullanımı” Türk Müziğine Yönelik Çeşitli Tespitler, Ankara, Gece Kitaplığı Yayın Evi, s. 7-29.

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2015). Görsel ve İşitsel Medya Araçlarının Türk Musikisinin Aktarımındaki Rolüne Yönelik Düşünceler, İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 4, Sayı 1, s. 217-224.

Parlak, E. (2000). Türkiyede El İle (*Şelpe*) Bağlama Çalma Geleneği ve Çalış Teknikleri. Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.